115 3. YIL 13 NİSAN 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

GULYABANİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ

Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI : Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı) : 1000 Lira
Ön iç Kapak : 700. Arka İç Kapak : 600. İç Sayfa : 500 Lira
Abone : Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi : ANADOLU DAĞITIMI : Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI : İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL, 27 71 34

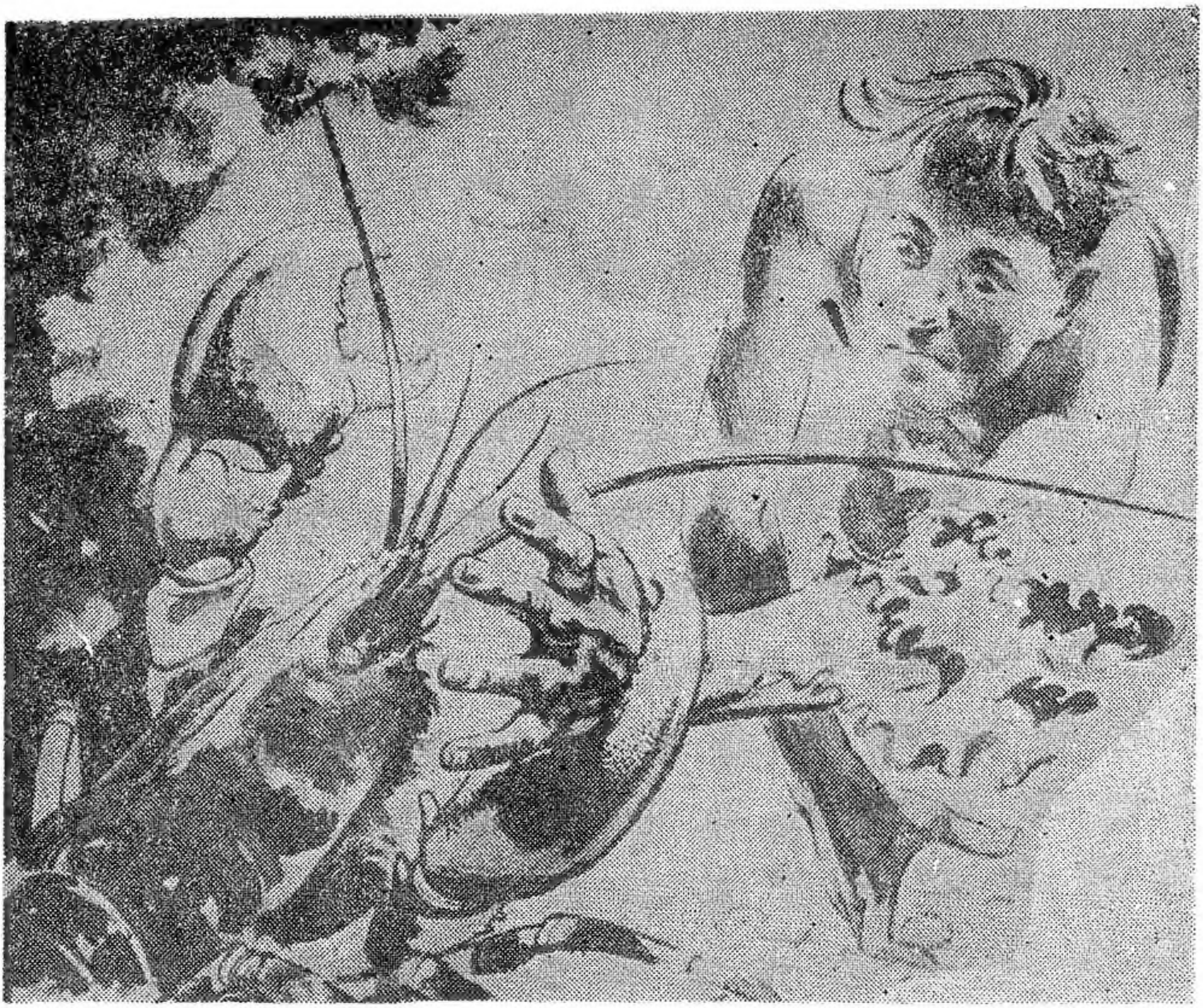

Göldeki Canavar

HİKÂYE

WILLIE John, kayaların arasındaki küçük gölün mavi sularına bakıyordu. Çocuk, gazete satıcısıydı. Her sabah gazeteleri dağıtabilmek için bir bisiklete hitiyacı vardı.

Ve bu gölcüğün dibinde, bir bisiklet yatıyordu.

Canlıydı bu bisiklet. Otuz santim uzunluğunda kıskaçları, mavimsi siyah, benekli bir kabuğu vardı.

Aslında bir istakozdu bu. Willie John'un o zamana kadar gördüğü istakozların en büyüğü. Hemen hemen onbeş kilo ağırlığında vardı. İstakozun kilosunu üç şilingden sattığı takdirde, eline kırk beş şiling geçecekti. Jimmy Joe da eski bisikleti için bu kadar istiyordu zaten.

Willie John, istakoza doğru seslendi. "Elbet seni elime geçireceğim."

Ama bu yersiz bir öğünmeydi. Zira bir haftadanberi Mavi _ Siyah dev adını taktığı istakozu yakalamağa çalışıyordu. Evvelâ içi yemle dolu bir istakoz sepetini denemişti ama Mavi _ Siyah buna aldırmamıştı bile. Willie John, ondan sonra uzun bir sopanın ucuna telden bir ilmek takarak bunu kullanmağa çalışmıştı. Fakat tel sırtına dokunur dokunmaz, istakoz sanki jetliymiş gibi geri geri yüzerek, kayaların arasına saklanmıştı. Willie John, Mavi-Siyah'ı ucuna sivri iki çivi taktığı sopayla yakalamağa da kalkışmıştı.

Mavi _ Siyah, bu uydurma zıpkının yanı başına saplanmasını beklemiş, sonra da çabucak kayaların arasındaki yuvasına girmişti.

Willie John, büyük babasının kulübesine döndükten sonra, ihtiyar adama istakozlar hakkında bir sürü sual sordu. Zira büyük babasının vaktiyle çok meşhur bir istakozcu olduğunu biliyordu.

Yaşlı adam, "Ben balık avladığım zamanlar," dedi. "En iyi yem tavşandı. Fakat son zamanlarda tavşan yakalamak o kadar kolay değil. Civarda tavşan yok sanırım. Tabii ay-

nayla şansını bir deneyebilirsin."

— "Aynayla mı? Benimle alay mı ediyorsunuz, büyük babacığım?"

— "Hayır, yavrum. Etmiyorum. Vaktiyle, hiç bir yemin faydası olmayınca, son çare olarak aynaya baş vururduk. Artık bilmiyorum, istakozları aynanın pırıltısı mı, yoksa kendi çirkin hayalleri mi çekerdi? Fakat ayna sayesinde onları çabucak yakalardık."

Willie John, büyük babasının alay edip etmediğinden pek emin olmamakla beraber, ertesi günü istakoz sepetine bir ayna parçası koyarak bunu suya sallandırdı. Büyük istakozun kayaların arasındaki yuvasından çıkarak, sepetin etrafında dolaşışını heyecanla seyretti. Fakat hayvan sepete girmedi.

Willie John, bir sabah gazeteleri dağıtırken, bir yanlışlık yaptı. Kaptan Burke'nin gazetesini bırakmağı unuttu. Hiddetli bir ihtiyardı Burke. Willie John'la köşedeki gazeteciyle karşılaşınca öfkeyle homurdandı.

— "Durum her yerde aynıdır. Bir şeyin yapılmasını istersen, bunu kendin yaparsın."

Bu sözler çocuğun aklına takıldı. Tekrar göle gittiği zaman artık ne yapacağını biliyordu.

Ayağına mayosunu giymişti. Dikkatle, suya süzüldü. Fazla gürültü etmemeğe çalışmıştı. Kollarını ve ayaklarını usulca oynatarak, dibe doğru indi. Acaba istakoz onu bekleyecek miydi? Yoksa Willie Johnu görünce korkup kaçacak mıydı?

Göldeki canavar, çocuğun geldiğini son saniyeye kadar farketmedi. Willie John, Mavi-Siyah'ı sırtından yakalamak için elini uzatırken, istakoz birdenbire hareket etti.

Kuyruğunu şiddetle sallayarak, geri geri gitti ve yuvasına girdi.

Ama tamamiyle saklanmamıştı. Sadece kuyruk kısmı kayaların arasındaki çatlaktaydı.

İlk tehlikede, karanlık ve emin yuvasına saklanacaktı. Fakat hayvan henüz Willie John'un tehlikeli bir mahlûk olduğundan emin değildi.

Anteninin ucu çocuğun yüzüne süründü. Willie John, farkına varmadan bunu yakaladı. Bir an sıkıca tutarak, çekti...

Mavi-Siyah, çocuğa doğru fırladı. Ve Willie John, onu yakalamağa çalıştı.

Mavi-Siyah do öyle.

Willie John, istakozu sırtından yakalarken, hayvan da iri, tırtıllı kıskacıyla çocuğun bileğini kavradı.

Willie John, istakozu tutmuştu. Ve istakoz da onu!

İstakoz, çocuğun ummadığı kadar kuvvetliydi. Alışık olduğu suyun içinde, hayatı için mücadele eden istakoz adetâ bir insan kuvvetine sahipti... Willie John, Mavi-Siyah'ın kendisini kayadaki yarığa doğru çektiğini hissetti. İstakoz oraya girdiği ve çekince çıkmayacak şekilde yerleştiği takdirde, çocuğun da sonu gelmiş olacaktı. O zaman Mavi-Siyah'ın elinden kurtulması imkânsızlaşacaktı.

Willie John'un ciğerlerindeki hava da bitmek üzereydi. Zira dibe dalalı hemen hemen bir dakika olmuştu.

Çocuk, telâşla ayaklarını vurdu. Istakozla birlikte suyun yüzüne doğru yükselmeğe çalışıyordu.

Ayağı, yandan ufak taşların dökülmesine sebep oldu... Bunların bir kısmı arkadan istakoza çarptı.

Yeni bir hücuma uğradığını sanan Mavi-Siyah, iri kıskacını açarak, çocuğun bileğini bıraktı ve çabucak döndü.

Ciğerlerinin havasızlıktan sızlamasına rağmen, Willie, hemen suyun yüzüne çıkmadı. Tekrar uzanarak, istakozu yakaladı.

Hem bu sefer arkadan. Eliyle, hayvanın gövdesini, tam kıskaçların dibinden kavradı.

Şimdi Mavi-Siyah, âciz haldeydi. Kıskaçlarını, kendisini sıkıca yakalayan ellere doğru uzatması imkânsızdı.

Willie John, ileriye doğru uzattığı ellerindeki avla, suyun yüzüne çıktı.

Mavi-Siyah, suda büyük duruyordu. Şimdi kayaların üzerinde, parlak güneş ışığında âdeta bir devden farksızdı.

Çocuk, eve gitmeğe hazırlanırken, gözü gölcüğe ilişti... Bu güneşte pırıl pırıl parlayan su artık ona bomboş geliyordu. Willie John, bir an tereddütle durakladı. Kendi kendisiyle mücadele ediyordu. Sonra içinden gelen sese uydu.

— "Haydi, evine git!" Fikrini değiştirmeden her şeyin olup bitmesini istediği için, istakozu yakaladığı gibi suya fırlattı.

Mavi-Siyah, su şakırtısı arasında göle düştü. Willie John öne doğru ilerleyerek, büyük istakozun ağır ağır dibe inişini seyretti.

Ve aynı anda gözü bir şeye takıldı. Gölün kıyısındaki kumların arasında bir şey pırıldıyordu. Çocuk, hayretle hafif bir ıslık çalarak, bunu almak için eğildi. Willie John, mücevherden pek anlamazdı ama kumda parlayan pırlanta yüzüğün, Mavi-Siyah'dan daha fazla para edeceğinden, artık daha güzel bir bisiklet alabileceğinden emindi.

Yüzük oraya nereden gelmişti? Acaba bu senelerce kumların altında mı yatmıştı? Sonra avıyla dışarı fırlayan Willie John, ayağıyla kumları tekmeleyerek bunun ortaya çıkmasına mı sebep olmuştu? Hoş, belki de yüzük, istakozun kıskacına takılarak, sudan çıkmış ve sonra kumların üzerine yuvarlanmıştı. Willie John, bu sırrı hiç bir zaman çözemiyecekti. Fakat, eğilerek tekrar gölün sakin, mavi sularına kavuşmuş olan Mavi-Siyah'a baktı. Ve, "Teşekkür ederim!..." diye bağırdı.

MİZAH

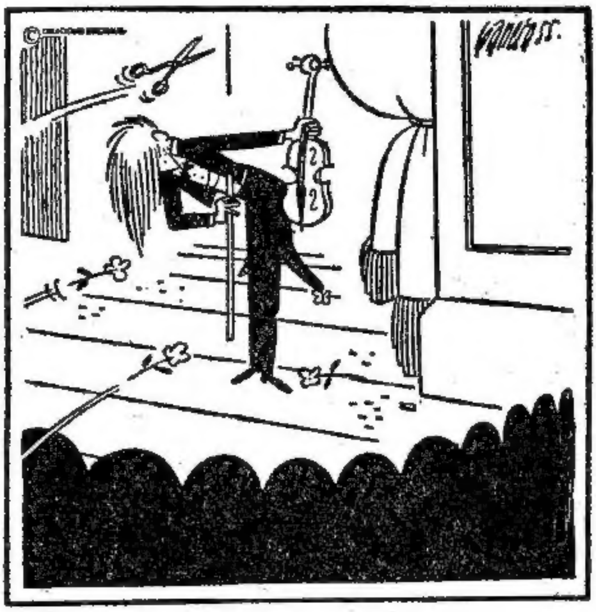

YAZISIZ

ÇIKMAZ YOL

İki delikanlı sohbet ediyorlar:

— Eee, söyle bakalım, ne zaman senin nikâh?...

— Bilmem, galiba yattı. Çünkü nişanlım borçlarını ödemeden seninle evlenmem diye tutturdu. Oysa ben borçlarımı ancak onunla evlendikten sonra ödeyebilirim de...

— Karıma haber verin. Bu akşam yemeğe gelemiyeceğim...

ÖZEL SEKRETERLİK

— Ayol, nasıl becerebildin bu işe girmeyi? Senin gibi en aşağı yirmi tane genç kız vardı sırada...

— O akılsızlar müracaat ederlerken hep vesikalık fotoğraflarını göndermişlerdi ama...

— Sen ne yaptın?

— Ben mi? Ben plâjda çekilmiş bir resmimi gönderdim...

TAVSİYE

İki arkadaş konuşuyorlardı :

— Aman kardeşim, bu ne güzel elbise böyle Ne kadar da yakışmış sana. Terziden sen de memnunsun herhalde, değil mi?... İyi ki tanıtmışım seni de...

— Ya, sağol!...

— Benim tavsiyemle geldiğimi öğrenince ne yaptı terzi?...

— Dikiş parasını peşin aldı....

— İstemem, teşekkür ederim Madam... Hiç iştahım yok!...

LONDRA'DA

İngiltere'nin başkentinin meşhur sisiyle örtülmüş liman semtinde genç bir Fransız zar zor dar bir yolda ilerliyordu. Birden karşıdan gelen bir başka yolcuyu hayâl meyâl farketti... Adam yanına yaklaşıp sordu:

— Özür dilerim sir, acaba bu yol Taymis'e çıkar mı?...

— Çıkar efendim...

— Emin misiniz ama?...

— Elbette. Biraz önce çıktım nehirden!...

5 YOLCU

— 11 —

Meselâ Eric Landor... Ressam, pek genç değildi. Bu da daha fenaydı tabii. Kırk beşine gelmesine rağmen, Franklyn mühim bir kritiğin ihtarlarına aldırmayarak, resim yapmağa devam etmesi affedilir gibi değildi. Landor, gazetecilerle konuşarak, Franklyn'in aleyhinde de bulunmuştu. «O da resim yapmağa kalkmıştı. Fakat kabiliyeti yoktu. Bu yüzden sonunda kritik olup çıktı. «Bu doğru değildi tabii. Evet, Frank lyn Marsh, vaktiyle resim yapmış, fakat eserleri anlaşılmayınca halkı bunlara hazırlaması lâzım geldiğini anlamıştı. Onun üzerine kritik olmuştu. Franklyn, Landor'un hareketlerine aldırdığı yoktu. Böyle çok şeyle karşılaşmıştı o. Adam asıl Landor'un resim adı altında korkunç şeyler yapmağa devam etmesini, hattâ bazen bunları satmasını affedemiyordu. Halkın bu şekilde istismarına mâni olmak, zevkli bir adamın vazifelerindendi. Onun için Franklyn Marsh, ister istemez Landor'un sergilerine gidiyordu.

O akşam,... geçmişte mi kal mıştı bu, yoksa daha gelecekmiydi?. O akşam, Franklyn yine Landor'un eser (!) lerinden birinin önünde duruyordu. Vıcık vıcık boyalı bir şeydi bu. Kırmızı ve siyah yağlı boyalar adetâ ip gibi kabarık duruyordu. Franklyn, kendisini bir kitabın kapağında çıkan resminden tanımış olan heyecanlı bir gençle konuşmaktaydı. Hassas, takdire lâyık bir gençti bu, Diğer ziyaretçiler yanlarına yaklaşınca, Franklyn de sesini yükseltti.

Bir yerde bir kapı vurularak, kapatıldı. Franklyn, kendi kendine gülümsedi. Her hâlde dışarı çıkan o gün akşam üzeri galeri de aptal aptal dolaşan, ziyaretcilere zorla katalog satmağa kalkan aptal kızdı. Gidip Landor'a, Franklyn Marsh'nın geldiğini ve müstakbel müşterileri kaçırabileceğini haber verecekti.

Sivri burunlu bir kadın resme doğru eğilirken, eserin köşesine bir gölge düştü. Kadın, budalaca bir şeyler söylemek üzereydi...

Franklyn, amatör ressamlara olduğu kadar amatör kritiklere de tahammül edemezdi.

Çabucak, «Lütfen ışığa mani olmayın,» diye atıldı. «Bütün tabloyu böyle, olduğu gibi tetki ketmek istiyorum. Üzerine gölge düşmemeli. Bu acaip şey hususunda âdil bir şekilde karar vermediğimin iddia edilmesini istemem.

Grup, hürmetkâr bir tavırla geriledi. Franklyn, evvelâ alt sağ köşeye, snra da alt sol köşeye baktı.

Kız, salonun dibinden, «Vakit geldi,» dedi.

Franklyn, ağır ağır, «Tabloyu iyice tetkik ettikten sonra,» diye devam etti. «Bunun hakkında ancak ağır bir hüküm verebilirim. Bu, Mr. Landor gibi beceriksiz ve kabiliyetsiz bir ressam için bile gülünç addedilecek bir eser.»

Grubun, birinin yaklaşması için yol açtığından emindi. Franklyn, bakmamasına rağmen gelenin kim olduğunu anladı. O itham dolu pozunu uzun müddet bozmadı. ranklyn, tıpkı iyi bir aktör gibi, nasıl davranması, ne yapması lâzım geldiğini gayet iyi bilirdi.

— «Eserim hoşunuza gitmedimi, Mr. Marsh?»

Franklyn, ağır ağır, «O,» diye mırıldandı. «Bizim büyük dahi.»

— «Madem eserlerim sizi bu kadar sinirlendiriyor, o hâlde neden kalkıp seriglerime geliyorsunuz?»

— «Vazifem bu, Mr. Landor. Vazifem bu. Çalıştığım gazete bana sergilere gitmem için para veriyor. Bu yüzden ressam ister bir dahi olsun, ister bir... şarlatan, onun sergisine gitmek zorunda kalıyorum.»

— «Yani siz bu işin ehli bir kritik misiniz?»

Franklyn, dikleşti. Sonra da rahat bir tavır takındı. Demek Landor da kendisine hücuma kalkmıştı? Zavallı. Karşısındakinin ne kadar zekî ve kültürlü bir adam olduğunun farkında değildi. ranklyn, soğuk soğuk, «Ben tanınmış bir kritiğim,» diye cevap verdi. «Şimdiye kadar hiç kimse işimin ehli olup olmadığımdan şüphe etmedi.»

— «O halde neden şimdiye kadar bana mesleğimide ilerlemem için fikir ve nasihat vermediniz?»

— «Bu da yeni bir rezalet olmalı.» Eğilerek, kabarık boyaları tetkik etti. «Evet. Yanılmamışım. Bu hakikaten bir rezalet.»

Birileri hafifçe güldüler. Şarlatanların maskelerini düşürmek için en emin usul, alaydı.

Franklyn, başını salladı.

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

«Size de bu hususta bir tek nasihatte bulunabilirim. Ressamlıktan vazgeçin.»

Landor, «Bu bütün hayatı boyunca resim yapan ve oldukça da muvaffak olan bir insana söylenilecek en sert söz,» dedi. «Fakat... beni hakikaten kabiliyetim olmadığına ikna ederseniz, nasihatınızı dinlerim.»

Franklyn, pek sevinmişti. «Bu fırsatı kajırmamalı,» diye düşünüyordu. «Şarlatanların bu kadar açık vermezler.

Ressam'a baktı. «Pek âlâ, Landor. Size esas teknik hususunda biraz ders vereyim. Şu 'Atlantikte Sis' adını verdiğiniz karmakarışık şeye bakın. «Eleni lâkayt bir tavırla diğer duvardaki tabloy adoğru salladı. Grup dönerek, o tarafa doğru ilerledi. Franklyn, konuya iyice girmişti artık. «Şuna bakın,» diye devam etti. «Kompozisyon diye bir şey yok. Stil yok. Ve daha da kötüsü, muhayyile yok. Düşünce veya yaratma kabiliyeti olmayan bir adamın bulaştırdığı renk renk boyalar...»

— «Fakat biri için bir mânası var bunun. Zira resmi bu gün öğleden sonra bir meraklı aldı.»

— «Para!» Franklyn, sitem edermiş gibi bir tavırla ellerini havaya kaldırdı. «Dostum, Landor. Eğer siz her şeyi parayla ölçüyorsanız, o zaman boş yere vaktimizi almayın. Ben, sanattan bahsettiğimizi sanıyordum.»

Landor, Franklyn'in pek sinirine dokunan yalancı bir tevazuyla, «Hem bol para, hem de kritiklerin takdirini kazanmağı çok istediğimi itiraf etmem lâzım, Mr. Marsh,» diye mırıldandı. «Anlatabiliyor muyum?»

— «Evet. Vaziyet anlaşılıyor.» Franklyn, önündeki tabloya,tualin üzerindeki vuzuhsuz şekillere baktı. «Siz elinizden geleni yapmadıkça, çalışıp didinmedikçe kritiklerin takdirini kazanamazsınız. Yani akla uygun bir tablo yaratmalısınız. Akla uygundan kastim şu: gelmiş, geçmiş büyük eserlerde görülen estetik ahengin akislerini taşıyan bir resim. Tualin aklına gelen yerine boya süren bir amatörün bu cemiyette yeri yok, Mr. Landor.»

Landor, «Siz klâsik resimden bahsediyorsunuz,» dedi.

Franklyn, homurdandı. «Ne münasebet! Modern veya klâsik, her resim ince zevkli insanları memnun edecek tarzda yapılmalıdır. Tabii...» Başını ağır ağır salladı. «Büyük dahiler, resmin kurallarını öğrendikten sonra, istedikleri zaman bunlara uymayabilirler... Fakat Mr. Landor, siz ne dahisiniz, ne de iyi bir ressam. Kabiliyetiniz olmadığı o kadar belli ki.» İtham edermiş gibi parmağıyla

(Lütfen sayfayı çevirin)

— «Ben kör değilim, Mr. Landor. Gözlerim gayet iyi görüyor. Yalnız ben bakılmağa değer şeyleri görmeği tercih ederim. Çünkü ben hayatımı gözlerimle kazanıyorum, Mr. Landor...»

SİNEMA

İkinci "KARAOĞLAN" filmi

BAYBORA'NIN OĞLU'nun

çekimine başlandı

Suat Yalaz, ekibi ile bazı dış sahneleri çekmek için İznik'e gidip döndü.

Aylardanberi hazırlığı yapılan ikinci KARAOĞLAN macerası "BAYBORA'NIN OĞLU" filminin çekimine nihayet geçen hafta içinde başlandı...

Suat Yalaz'ın yönetimindeki film ekibi geçen hafta başında İznik'e gitti. Ekipte, Suat Yalaz'dan başka Karaoğlanı canlandıran Kartal Tibet, Baybora'yı oynayan Reha Yurdakul, Mehmet Ali Akpınar (Balaban) da vardı. "BAYBORANIN OĞLU" filminde bu değerli oyunculardan başka Türk sinemasının yeni kazancı olan Engin İnal da var. Engin İnal'ı Baybora'nın üvey oğlu Toro rolünde göreceğiz. Ayrıca Oraloğlu Tiyatrosundaki son rolüyle hayli ilgi toplayan İhsan Yüce de, filmde Bizans imparatoru rolünü oynayacak. İznik'te Bizans'tan kalma tarihî kale ve civarında beş gün geceli gündüzlü başarılı bir çalışma yapan ekip, hafta sonunda şehrimize döndü... Filmin çekimine önümüzdeki hafta da devam edilecek ve çevrilen sahneler hakkında sık sık sizlere haberler vereceğiz.

tabloyu gösterdi. «Lütfen bu akıllara durgunluk veren acaip resmin ne mânaya geldiğini anlatır mısınız? Bu eser ne demek istiyor?»

— «Belirli bir şey demek istemyor, Mr. Marsh. «Landorun sesi sertti. Sonra diğerlerinin Franklyn'den daha anlayışlı, daha müsamahalı olabileceğini düşünmüş olacaktı ki, onlara döndü. «Tabloyu seyredenlerin ona karşı bir reaksiyon göstermeleri lâzım. Buna siz bir mâna vereceksiniz. Tecrübelerinize dayanarak yapacaksınız bunu. Her seyirci, tabloda fevkalâde bir taraf görecek.»

Franklyn, içini çekti. «Demek şimdi de bu işi halka bırakıyorsunuz? Ve bir yaratıcı olarak... öhhö... yarattığınız eser hakkında sadece bunun bir mânası olmadığını söyleyebiliyorsunuz?»

— «Göremiyenler için bir mânası yok.»

— «Ben kör değilim, Mr. Landor. Gözlerim gayet iyi görüyor. Yalnız ben bakılmağa değer şeyleri görmeği tercih ederim. Çünkü ben hayatımı gözlerimle kazanıyorum, Mr. Landor.»

— «Mr. Marsh...»

Galeride çalışan kızdı bu. Franklyn, hoşnutsuz bir tavırla noa döndü. Tam coşmuştu, heyecanla konuşuyordu. Sözlerini kesmenin sırası mıydı? Zaten Franklyn, sanat galerilerinde çalışan, ziyaretcilere ve arkadaşlarına gösteriş yapabilmek için sanattan bahseden mahalle kızlarından hiç hoşlanmazdı.

Ama kız yine de terbiyeli, hattâ Franklyn'e karşı son derece de hürmetkârdı. Sözlerine devam etmeden, kritiğin başıyla işaret etmesini bekledi. Sonra da adama bakarak, mahçup bir tavırla gülümsedi.

— «Bizde genç bir sanatkârın bir tablosu var. Bunu pek yakında sergide teşhir etmeği düşünüyoruz. Acaba bize bu sanatkârın eseri hakkındaki fikirlerinizi söyler misiniz?»

Bu sözler Franklyn'in pek hoşuna gitmemişti. Franklyn, galerilere hangi eserleri almaları, hangilerini almamalarını söylemeğe meraklı değildi. Hoş bu hususta kıymetli fikirlerinden istifade etselerdi daha da iyi olurdu ya. Eliyle, bu suali cevaplandırmayacağını belirtmek ister gibi bir işaret yapacağı sırada Eric Landor'la göz göze geldi. Adam, hiddetinden ateş saçan gözlerle ona bakıyordu. Franklyn, «Landor'un eserlerini başkalarınınkiyle mukayese etmek hoş olacak,» diye düşündü. «Bilhassa bahsedilen gencin hakikaten istidadı varsa...»

Nazik ve lütufkâr bir tavırla başını salladı. «Pek âlâ... Bu seferlik...»

Kız, dipteki büroya gitti. Geri döndüğü zaman elinde bir tual vardı. Bunu duvara dayadı.

Gurup, bir yarım daire teşkil etti. Franklyn, öne doğru bir adım atarak, resime baktı. Bir kaç dakika sonra ışığın daha iyi gelmesi için tabloyu sola doğru hafifçe çekti. Hoş, bu galerilerin her tarafı da karanlıktı ya, o da başka.

Franklyn, ciddi cidd, «Hımm...» dedi.

Guruptakiler hürmetle susmuş, bekliyorlardı.

Tecrübesiz bir insan tablodaki renkleri fazla çiy ve parlak bulabilirdi. Satıhtaki huşunetin gizlediği hassasiyeti ancak olgun ve tecrübeli bir kritik görebilirdi. Resimde bir alay, Landor gibi birinin yapamıyacağı bir meydan okuma vardı.

(Devamı gelecek sayıda)

ÖLÜM SÜVARİLERİ

Karaoğlan ve Bayırgülü, Agadir'in takibinden kurtulmak için, koyu bir sis sahasına girerler. Fakat orada birbirlerini kaybederler. Bir müddet sonra Karaoğlan, bir uğru grubuna esir düşer. Bayırgülü de oradadır...

KALEYE GİRMEK KOLAY OLMIYACAK ÇAPULCULAR DA EPEY GERİDE KALDILAR...
102
Az sonra Karaoğlan da gelmiş Hive kalesinin önüne dikilmişti.
DUVARLAR ÇOK YÜKSEK. KAPIDAN GİRMEK İÇİN DE DÜPEDÜZ AHMAK OLMAK GEREK...
EN İYİSİ KUMULA VE ADAMLARINI BEKLEMELİ...
Birden ormanın derinliklerinden gelen acı bir çığlıkla Karaoğlan irkildi...
BU NE ?!.. BİRİ YARDIM İSTİYOR GALİBA...

Karaoğlan, atını yardan aşağı salıverdi. Sesin geldiği yere koşturdu.
KENDİ DERDİMİZE Mİ KOŞALIM, BAŞKA-SININ YARDIMINA MI ?.. KARAOĞLAN IN ALIN YAZISI BU İŞTE!..

Ağaçların arasın-da, üç kişinin bir köylüyü asmaya hazırlandıklarını gördü...
HEEEY! NE OLUYOR BURA-DA? BU YOKSU-LU NİÇİN A-SARSINIZ?

AGADIR BAŞBUGUN ARAZİSİNDEKİ BİR GEYİGİ VURDUGU İÇİN ASILACAK. SEN DE İZİNSİZ GİRDİĞİN İÇİN DOKUZ ALTIN CEZA VERECEKSİN ... YOKSA...
HEPİNİZE DOKUZAR DEĞNEK VURMADAN ŞU YOKSULUN BOYNUNDAKİ İPİ ÇIKARIN GEYİĞİNİ VERİN, SİZ DE TEZ BASIP GİDİN İNİNİZE !..
NE?! BİZE, AGADIR'İN KOLCULARINA AĞIR LÂF ETMEK HA!.. BRE İNDİRİN ŞUNU ATINDAN. ONU LİYME LİYME ETMEZSEM BANA DA !..
Karaoğlan, fazla düşünmeden atıldı. Köylünün boğazına geçirilmiş ipi kesti. Kolcubaşı avaz avaz bağırıyordu...

105
BU SENİN AKLINI BAŞINA GETİRİR
SEN ÖNCE KILIÇ TUTMASINI ÖĞREN, KAZ ÇOBANI..!..
Kolculardan birinin kargısı sinsice havalandı, keskin ucu güneşte bir an ışıladı...
Işılamayı gören Karaoğlan, tehlikeyi son anda savuşturdu.
VAY ANASINI ÇİNLİLERGÖTÜRMÜŞ DOMUZ ENİĞİ VAY! ERCE DÖĞÜŞMEK YOK MU?..
Pöstekinin tehlikede olduğunu anlıyan Agadir'in kolcuları tabanları yağladılar.

106
AMAN YİĞİDİM, HEMEN KAÇALIM. BU TAMUNUN DİBİNDEN. GEYİKLERİ DE YOLLARI DA AGADİRİN OLSUN.
KORKMA AHBAP! BİRAZ SONRA AGADİR KÖPEĞİ KUYRUĞUNU SOKACAK DELİK ARIYACAK !..
Yakından gelen nal sesleri, Kumula ve arkadaşlarının yaklaştıklarını gösteriyordu.
NE OLDU KARAOĞLAN! BİZ SENİ KALEYE VARDIN BİLİYORDUK.

BU YOKSULUN SESİNİ DUYUNCA DÖNDÜM. AGADIR'İN ADAMLARI ONU ASMAĞA HAZIRLANIYORLARDI.
107
KARAOĞLAN, BEN DÜŞÜNDÜM Kİ BUNCA ADAMIM AGADIR'İN KONAĞINI BASMAK İÇİN YETERLİ DEĞİL. BİZİ BURADA BEKLE, KOMŞU KÖYDEN YARDIM GETİREYİM.
BUNLARA GÜVEN OLMAZ. YA KORKTU KAÇIYOR, YA DA GERÇEKTEN ADAM TOPLIYACAK !..
NEYSE ! BİZ KENDİ İŞİMİZİ KENDİMİZ YAPMAĞA ALIŞKINIZ ZATEN ! AGADİR'İN KONAĞINA GİZLİCE GİREBİLSEYDİM...
BEN ÖYLE BİR YOL BİLİYORUM, AMA SENİ SEVDİM DELİKANLI. DİRİ DİRİ DERİNİN YÜZÜLMESİNİ İSTEMEM !

ÖYLE BİR YER BİLİYORSUN DA BENDEN SAKLIYORSUN HA!.. HEMEN SÖYLEMEZSEN ASIL BEN SENİN DİRİ DİRİ DERİNİ YÜZERİM! DÜŞ ÖNÜME!
Köylünün nerdeyse korkudan ağzı burnu uçuklıyacaktı. Atına bindi, hemen yola koyuldular...
İŞTE ŞU HARABE, KONAĞIN DEVAMIDIR!
SANA İNANIYORUM. EĞER BANA ACIYIP YALAN SÖYLEDİYSEN ŞUNA İNAN Kİ SENİ ÖTE DÜNYAYA KADAR KOVALARIM!
SANA ACIDIĞIM YALAN DEĞİL, AMA SÖZLERİM DE NE YAZIK Kİ DOĞRU...

Karaoğlan, köylünün gösterdiği yıkıntıların arasına girdi ve ilerlemeğe başladı...
Her yer yosun ve rutubet kokuyordu. Korkunç bir sessizlik vardı...
ESKİ ÇİN KAĞANLARINDAN KALMA BİR SARAY ESKİSİ. KONAK BUNA SONRADAN EKLENMİŞ DEMEK!

Karaoğlan, bir yerde kısılıp kalmıştı. Yolun sonu eski bir taş duvardı. Değil yol, geçecek delik bile yoktu görünürde...
KAPAK KALKACAK GİBİ DEĞİLDİ, AMA BAYIRGÜLÜ'NE AGADİR'İN BİR KÖTÜLÜK YAPMASI AKLIMA GELDİKÇE KENDİMDE BÜYÜK BİR GÜÇ HİSSEDİYORUM.

BU BİTİŞİ SEVMEDİM. BURADA BİR GEÇİT OLSA GEREK... GEÇ KALMAKTAN KORKUYORUM. BİR AN ÖNCE KONAĞA GİRMELİYİM...
Karaoğlan, sonunda arandı tarandı, tam başının üstünde bir taş kapak olduğunu gördü ve hemen yüklendi...
Karaoğlan, düşüncesinde haklıydı. Agadir, Bayırgülü'nü hemen odasına almış, kuduz köpek gibi saldırıyordu...
ÇIRPINDIKÇA HOŞUMA GİDİYORSUN! HER İSTEDİĞİMİ YAPAN KIZLARDAN ZEVK ALMAZ OLMUŞTUM.
BIRAK BENİ KÖPEK! İĞRENÇ SURATINI ÇEK ÖNÜMDEN! ZORLA GÜZELLİK OLMAZ. ÖLÜRÜM DAHA İYİ...

SANA BIRAK BENİ DEDİM. BENİMLE BAŞEDECEĞİNİ SANIYORSUN HA!.. AL ÖYLEYSE!..
Agadir'in yüzü kanlı tırnak izleriyle yol yol olmuştu...
CİLVENİN TADI KAÇMAĞA BAŞLADI... SANA BUNU PAHALIYA ÖDETECEĞİM KALTAK!..
EYVAH! ONU KIZDIRDIM. HALBUKİ BİRAZ DAHA OYALIYABİLİRDİM. ŞİMDİ AKLINA GELEN KÖTÜLÜĞÜ YAPAR!..

Gerçekten de Agadir, çirkin emeline ulaşmak için Bayırgülü'nün çenesine görülmemiş bir yumruk indirdi...
AAAHH!
Bu sırada konakta nöbet tutan Mançular'dan birinin gırtlağına çelik mengene gibi bir kol dolandı. Karaoğlan, konağa girmişti...
SESİNİ ÇIKARMADAN BANA AGADIR'İN ODASINI GÖSTERMEZSEN BİR SOLUK DAHA ALAMAZSIN!
BANA BUNU YAPTIRMAMALIYDIN. SENİ BÖYLE GÖRMEK İSTEMEZDİM, AMA...
AGGGHH! YAPMA! GÖSTERECEĞİM AMA ONUN'A TEKE TEK KİMSE BAŞA ÇIKAMAZ... KORİDORUN SONUNDAKİ YUVARLAK ODA...
113

KONAĞIMDA SARILI KARALI YÜZLERCE KIZ, HER ULUSTAN KADIN VAR, AMA HİÇBİRİNİ CANIM BÖYLESİNE ÇEKMEMİŞTİ.
Agadir, baygın kız ner- ladı, pahalı kuma an döşeli yatağına klıy Avına yaklaşan ına örümcek gibi sok la
AGADİR KÖPEĞİ, KIZI BIRAK! SALYALI AĞZINI BANA ÇEVİR!
NE OLUYOR?.. BU SES!?. BU KARAOĞLAN'IN SESİ!.. NASIL OLUR?..

AĞH!
KİMSEYİ ÖLDÜRMEK İSTEMEM, AMA SENİ YERYÜZÜNDEN SİLMEK BANA ANLATILMAZ BİR ZEVK VERECEK.
Agadir'in sesi bir anda konağı ayağa kaldırdı...
ASKERLER YETİŞİN!..
VAY KORKUSUZ, CANINA SUSAMIŞ İT! AGADİR'İN ODASINA KADAR GİRMEK HA!.. TUTUN ŞUNU!..
Fakat, karşılarında kimin olduğunu bilmiyen Mançular, koca bir şamdanı suratlarına yiyince sapır sapır döküldüler.
AKILSIZ KÖPEKLER! AGADİR'İ ODASINDA DÖVECEK BİRİNİN ÜSTÜNE BÖYLE BOSTAN KORKULUĞU GİBİ YÜRÜNMEZ!

116
BU DA İKİNİZİN İŞİNİ GÖRÜR!
DUR KARAOĞLAN!
Karaoğlan, döndü baktı. Agadir, Bayırgülü'nün göğsüne bir bıçak dayamıştı.
BİR ADIM DAHA ATARSAN KIZI GEBERTİRİM. GERİ ÇEKİL..! ADAMLARIMA TESLİM OL..!
GEÇ KALDIN AGADİR. DIŞARDAN GELEN GÜRÜLTÜLER, SEVGİLİ DOSTUN KUMULA'NIN İNTİKAM ÇIĞLIKLARIDIR. KIZI BIRAK CANINI KURTARMAĞA BAK..!

KUMULA MI? TANRILAR CANINI ALSIN! SONUNDA BENİ APANSIZ KISTIRDI.
YÜCE BAŞBUĞ! KUMULA, KONAĞIN BÜYÜK KAPISINA DAYANDI. İÇERİ GİRİYORLAR!..
Konağın büyük kapısı büyük bir çatırtı ile açıldı. Ateş, duman kokuları, kavga, kılıç, kalkan sesleri arasında Kumula, içeri girmişti...

SAĞOL KUMÜLA. HAYATIMIZI KURTARDIN. BAYIRGÜLÜ VE BEN BU İYİLİĞİNİ UNUTMIYACAĞIZ...
BEN 'DE SAĞOL DELİKANLI. BEN DE SAYENDE BİR KIŞLAĞA SAHİ BOLDUM.
UMUDUNU BOŞUNA HARCAMA BAYIRGÜLÜ... BIRAKTIĞIMIZ YERDEN DEVAM EDİYORUZ. SANIRIM Kİ FERGANA ARTIK BURNUNDA TÜTÜYORDUR.
Karaoğlan, kendisine kedi gibi sokulan Bayırgülü'nü tuttuğu gibi kaldırdı, atının üstüne çekti...
SANA ÖYLESİNE ALIŞTIM Kİ KARAOĞLAN, FERGANAYI NEYİ GÖZÜM GÖRMEZ OLDU ARTIK...
...Ve iki yoldaş Hive kalesinden güneye, Fergana'ya doğru altlarındaki tek atı topuklayıp uzaklaştılar...
Son

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

● KENAN KOBUK — BAYBURT :

"Yayınlamış olduğunuz Karaoğlan dergisini büyük bir heyecanla takip ediyorum ve sizi de takdir ediyorum. Hakikaten çok güzel basılmış. Bana bütün yorgunluklarımı unutturuyor. Çıkmasını heyecanla gözlüyorum. Ne yazık ki Bayburd'a geç geliyor. 3-4 gün, hatta bir hafta bile geç geldiği zamanlar var. Şimdi sizden bazı ricalarım var. Bunları çok rica edeceğim, lûtfen okuyucu sayfasında cevaplandırın:

1 — Baybora'nın Oğlu cildinin ödemeli gönderilmesini,

2 — Suat Yalaz'ın imzalı bir fotoğrafının yollanmasını rica ediyorum,

3 — Acaba Karaoğlan'ın, büyük boy bir resmini 6-10 sayıda çıkarabilir misiniz?

4 — Radyolu Polisler neden artık çıkmıyor?...

5 — Karaoğlan'ı, bizim Bayburt gibi yerlere daha çabuk gönderemez misiniz?"

İlginize teşekkür ederiz. Suallerinizi sıra ile cevaplıyoruz:

1 — Baybora'nın Oğlu cildi kalmadı. Üstelik ödemeli işlem yapmadığımızı, bu sütunlarda defalarca yazdık, ayrıca ilân da ettik.

2 — Suat Yalaz'ın fotoğrafını yakında yollıyacağız.

3 — Karaoğlan'ın renkli bir tablosunu hazırlıyoruz. Yakında dergide ek olarak yayınlıyacağız.

4 — Daha önce açıklamıştık: Radyolu Polisleri bize yollayan Basın Ajansı faaliyetini durdurduğu için, bu macerayı yayınlıyamıyoruz.

5 — Karaoğlan'ları Bayburt'a daha önceden yollamak imkânsızdır. Çünkü derginin çıkış tarihi bellidir ve neşir tarihinden önce çıkarmak ta mümkün değildir.

● NAİL AYDEMİR — İZMİR :

"Karaoğlan'ı ilk çıktığındanberi severek ve zevkle okumaktayım. Gerek çizgilerinin güzelliği gerek eski Türk tarihine çok uygun oluşu ve gerekse güzel bir sanatkârın kaleminden çıkması Karaoğlan'ı sevmemin sebeplerindendir. Sizden birkaç isteğim var:

1 — Karaoğlan'da bir pul köşesi yapamaz mısınız?

2 — Benim iki tane haşarı yeğenim var, ellerine geçen her şeyi kırıp döküyorlar. Dolapta bulunan Karaoğlanların I ve II. sayılarını yırtmışlar; acaba bu sayılar var mı?

3 — Suat Yalaz ve Abdullah Turan'ın birer imzalı resmini rica etsem darılmazsınız herhalde..."

Bizi fazla övmüşsünüz. Sağolun. Cevaplarımıza gelince:

1 — Şimdilik Karaoğlan'da bir pul köşesi açmak mümkün değil, çünkü sayfalarımız çok az. İlerde belki böyle bir köşe açmağa gayret ederiz.

2 — Karaoğlan'ın bizde mevcut olan ciltlerini 110. sayımızda yayınladık. Onun dışındakiler tabii yok. Ödemeli işlem yapmadığımız için, bizden cilt isterken, bedelini de yollamanızı rica ederiz.

3 — Arzularınızı Suat Yalaz'la Abdullah Turan'a söyledik. İlk fırsatta isteğinizi karşılamağa çalışacaklar.

● İRFAN ÖZBAŞARAN — BURSA :

İstediğiniz Karaoğlan ciltleri adresinize postalandı.

● ŞERAFETTİN ADANIR — ALMANYA :

Mektubunuzu dergide cevaplandırıyoruz. Sizinle mektuplaşmak isteyecek okuyucularımız için de adresinizi veriyoruz. Zannederiz ki sizi Almanya'da mektupsuz bırakmazlar.

Almanya'ya ödemeli dergi göndermek imkânsız; size şimdilik iki cilt gönderiyoruz. Onlarla idare etmeğe çalışınız, selâmlar.

München 19 Romanstr
93 Krankenhaus, Brüder
DEUTSHLAND

● ÜLKÜ ÜLGEN — İSTANBUL :

Düşüncelerinize, yüzde yüz değilse de yüzde seksen ortağız. Aynı şeyleri biz de düşünmüyor değiliz ama türlü mahzurlar çıkıyor karşımıza.

Bütün okuyucuları memnun edecek bir formül bulunacağını pek sanmamakla beraber yine de onun peşinde olduğumuza inanmanızı rica ederiz...

Yakın ilginize teşekkürler...

★

Hepinize selâm ve sevgiler...

RED KİT / Mahkemede

DURUN! BU NE BİÇİM KANUN? İTİRAZ EDİYORUM!!..
İZİNSİZ KONUŞMA BET TİKET! İHTAR EDİYORUM. OTUR!!.
ŞAHİDİ GETİRİN!
GIRRRR!
DUYDUNUZ MU? BANA YETER!.. JÜRİ KARAR VERSİN!!.
HÂKİM! JÜRİ SEÇMEYİ UNUTTUN!.
BEN JÜRİ OLMAK İSTİYORUM!
74

PEKİ RED! ÇEKİL VE KARARINI VER
LÜZUM YOK ÇEKİLMEYE! MAHKÛMLAR SUÇLUDUR!!.
BEN BÖYLE SAÇMALIK GÖRMEDİM!
BEN SENINLE DEĞİLİM!
BAHİSLER AÇILMIŞTIR!
ÖLÜ GÖMENE ON DOLAR!
KAATİL!
MUNDAR HERİF!
AYIRIN ŞUNLARI! BAHİSLER ZAPTEDİLDİ!! MAHKEME BAŞLIYOR.

– MAHKÛMLAR AYAĞA KALKIN. KANUN SİZİ, ŞEHRİ DERHÂL TERKETMEYE MAHKÛM ETTİ. BÜTÜN MALINIZ, MÜLKÜNÜZ VE PARANIZ MÜSADERE EDİLECEK!
EĞER BİR DAHA AYAK BASARSANIZ BURAYA, İKİNİZİ DE ASARIZ!
OLUR!
IKI ADAM GITTI. ARKALARINDAN YALNIZ AVINI KAYBEDEN AKBABA AĞLADI.
PEKOS'un DOĞUSU
CELSE BITMIŞTIR ŞİMDI BIRA İÇİN!
SOĞUK BIRA
SERT VISKI
ACELE ETME HÂKİM' BUGÜN BAŞKA BİR DAVA DA VAR!!.
HANGI DAVA?
SENIN Kİ' PENCEREDEN BAKSANA!!
76
DEVAMI VAR

Bilmece

Yağmurda Hırsızlık

Lüks apartmanlardan biri, büyük bir süretkârlıkla soyulmuştu. Kıymetli mücevherler çalınmış ve Müfettiş Nixon hâdise yerine gelmişti. Genç adam, binayı iyice inceledikten sonra hırsızlığı bir tek kişinin yapmış olabileceğine iyice kanaat getirdi. Bu fazla cüret isteyen işi, ancak Nixon'un uzun zamandanberi yakalamağa çalıştığı "Hayalet" Harry yapabilirdi. Nixon, komşularla konuştu ve soyulan daireden gece birde bir takım hafif gürültülerin olduğunu öğrendi.

Nixon, o gün daha sonra, yağmurda Harry'nin evine gitti. Harry'nin büyük arabası, garajın önünde, yağmurda duruyordu.

Nixon, kendisine gece saat birde nerede olduğunu sorunca, Harry neşeyle güldü. "Merak etmeyin, Müfettiş Nixon. Ben bütün gece evdeydim. Eve akşam altıda döndüm ve arabamı da garajın önünde bıraktım. Gece yarısı yağmur yağmağa başlayınca, otomobilimi gaarja sokmak için dışarı fırladım. Fakat garaj kapıları sıkışmıştı. Onları bir türlü açamadım. Bu yüzden arabamı olduğu yerde bıraktım."

Nixon, "Arabanı garaja sokmana yardım edeyim," dedi.

Garajın kapılarını yukarı iterek açtı. Harry, arabasını içeri soktu. Nixon gülerek, adama baktı. "Harry, seni en sonunda elime geçirdim."

Nixon, Harry'nin yalan söylediğini nasıl anlamıştı?

(Cevabı Gelecek Sayıda)

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN CEVABI

Nixon, Steen'in, tabancayı aylar evvel havuza attığını iddia ettiği zaman yalan söylediğini biliyordu. Zira, demir ve çeliğin pas tutması için bunların hem su ve hem de havayla temas etmesi lâzımdır. Tabancanın bazı kısımlarının pas tutmasının, bunun havuzun dibinde kalmış olmasıyla bir alâkası yoktu. Steen de suçlu olmasaydı, yalan söylemezdi.

TEŞEKKÜR EDERİZ...

Birçok okuyucularımız, gerek mektup ve telefonla, gerek idarehanemize gelerek Kurban Bayramımızı tebrik etmek nezaketini gösterdiler. KARAOĞLAN resim ve yazı ailesi sevgili okuyucularının bu yakın ilgilerine teker teker cevap yazamamaktan üzüntü duyar ve kendilerine bu kadirşinas hareketlerinden dolayı burada açıkça teşekkür etmeyi vazife sayar...

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ